

Megvilágítás

Megvilágítás

A nyilvánosság számára nyitott gyűjtemények berendezésével kapcsolatban talán a legfontosabb kérdés a lehető legmegfelelőbb világítás volt. Így például 1727-ben a kereskedő és gyűjtő, Caspar Friedrich Neickelius (Jenckel) *MUSEOGRAPHIA Oder Anleitung Zum rechten Begriff und nützlicher Anlegung der MUSEORUM, Oder Raritäten-Kammern...* (Muzeográfia avagy bevezetés a museorum vagy ritkaságtár helyes fogalmába és hasznos elhelyezésébe...) című munkájában egy olyan térformát javasol, „ahol a fény úgy esik be, hogy azok (a festmények) a legvilágosabban, vakítás és csillogás nélkül mutatkozzanak meg”

Megvilágítás

Louvre

Az oldalról és felülről beeső fény kombinációját használták a Louvre hatalmas, 375 méter hosszú Grande Galerie-je esetében. Hubert Robert 1796-ban készült képe a Galériát eredeti állapotában mutatja, amelyet 1805 és 1810 között úttörő jellegű tervével, a dongaboltozatba épített felső világítással döntően feljavított.

Megvilágítás

XIX. század

Csak a 19. század fordulóján köszönt be a tulajdonképpeni múzeumépületek kora; az építetők és a tervezők figyelme itt elsősorban a reprezentatív művészeti múzeumokra irányult. A mérlegelés tárgya a terek formája szempontjából a világítás kérdése és a lehető legnagyobb falfelületek kialakítása volt.

Hubert Robert: A Louvre Grand Galerie-jének képzeletbeli képe, 1789

Megvilágítás

Eduard Magnus

Eduard Magnus berlini festő (*Über Einrichtung und Beleuchtung von Räumen zur Aufstellung von Gemälden und Sculpturen* – Festmények és szobrok elhelyezésére szolgáló terek berendezéséről és megvilágításáról) már 1839-ben és később 1864-ben részletes elméletet dolgozott ki a kiállítóterekre, méghozzá két elv alapján:

1. A fény egysége, azaz minden tér csak egyetlen fényforrással rendelkezzen,
2. A műalkotásokat ott kell elhelyezni, ahol a fénysugarak a legintenzívebben érik őket. Ebben az esetben nem a fény mennyiségéről van szó, hanem arról, hogy a fény a műalkotáson relatíve a legvilágosabb legyen.

Egy további, 1867-es dolgozatában (*Entwurf zu dem Bau eines Kunst-Museums* – Egy művészeti múzeum építésének tervezete) négy ideális térformát nevez meg: a rotundát vagy a tízszöget felső megvilágítással, a téglalapot felső megvilágítással, a négyzetet oldalról érkező fényvel, és egy olyan alaprajzot, amelyen a falak 72 fokos szögben dőlnek (ebben az esetben esik be a legintenzívebb fény, a legkisebb tükrözéssel).

Megvilágítás

Mesterséges fény

Mesterséges fényt először 1860-ban vezettek be a South Kensington Museumban, a későbbi Victoria and Albert Museumban, Londonban, gázmegvilágítás alkalmazásával, ez azonban nem hozott kielégítő eredményt. Csak az elektromos fény kifejlesztése, mindenekelőtt 1910-től a wolframlámpa, juttatta be egyre inkább a mesterséges megvilágítást a múzeumokba. Ennek ellenére a századforduló után még nagy múzeumok is épültek elektromos fény nélkül, így például az 1904-ben elkészült berlini Kaiser-Friedrich-Museum, a mai Bode Múzeum (kép).

Megvilágítás

Szépművészeti Múzeum

Megvilágítás

Ludwig Múzeum

Megvilágítás

Ludwig Múzeum

Megvilágítás

Kassák Múzeum

